Fædre - veje til børnenes hjerter

Forholdet mellem en far og hans barn er nok det forhold i verden, som optræder i flest forskellige afskygninger. Nogle fædre opfatter sig selv som familieoverhoveder, som har opdragelsen som vigtigste område, andre finder det naturligt at være lige så tæt inde på livet af barnet, som moderen i f.eks. forhold til omsorg og pleje - nogle gange endnu tættere.

Nogle knytter sig tidligt til barnet, andre senere. Nogle giver afkald på at lære barnet at kende, andre slås i årevis for at få lov til at være sammen med det.

Når der findes mange måder at være far på, hænger det måske sammen med, at der er mange måder at blive far på. Derfor vil jeg gerne tage udgangspunkt i fædres egne erfaringer med det, at knytte sig til et barn - og med kvinders oplevelser af børn og fædre.

Jeg forestiller mig, at I prøver at forholde sig til følgende spørgsmål:

Hvordan kan en far knytte sig til sit barn?
Hvilke hensyn bør mødrene tage til at fædrene får "plads"? Hvilke hensyn bør fædrene tage til forholdet mellem mor og barn?

Tænk over:

Hvordan er det lykkedes dig at få et tæt forhold til dit barn? Hvad har forholdet mellem dig og dit barns mor betydet for forholdet til dit barn?

Den enkelte mor vil jeg gerne spørge:

Hvordan har du bakket op omkring forholdet mellem dit barn og dets far?
Hvad har jeres forhold betydet for hans forhold til barnet?

For at få lidt inspiration, kan man tage udgangspunkt i forfatteren Tore Wanschers ti råd til fædre:

1. Brug tid - bøj arbejdsmarkedet
2. Inddrag børnene i alt praktisk arbejde
3. Lav et "rum", som er dit - en mor-fri zone
4. Tag børnene alvorlig
5. Tag på ture - lige efter afsluttet amning
6. Udnyt dine fysiske fordele som mand
7. Tag mindst et barn med overalt
8. Institutionen - en oase
9. At ikke-erobre - børnefri zone
10. Acceptér moderens fortrin - far-fri zone

(Tore Wanscher: "Ti råd til nybagte fædre", Gunbak Paperbacks, 1999)

Torsten Balslev
Aktive Fædre

www.aktivfar.dk